

Abstrakt

Soukromý sektor je nedílnou součástí globálního mainstreamového politického rozvojového diskurzu. Může se objevovat v různých kontextech, které definují jeho role v oblasti politiky rozvojové spolupráce a v důsledku implikují různé politické akce. Předkládaná práce se zaměřuje na studium českého rozvojového diskurzu ve vztahu k soukromému sektoru od roku 1995 po současnost. Na základě diskurzivní analýzy výstupů relevantních aktérů práce ve vztahu k soukromému sektoru identifikuje čtyři různé typy rozvojového diskurzu: „*Soukromý sektor - tabu*“, „*Platíme, chceme české firmy v rozvojové spolupráci*“, „*Soukromý sektor, bezohledný ničitel*“, „*Soukromý sektor, miláček rozvojové konstituence*.“ Každý typ diskurzu je specifický pro určité časové období jako i pro rozvojové aktéry, kteří ho užívají. Do přístupu ČR do EU nebyl v rozvojovém diskurzu establishmentu soukromý sektor prakticky vůbec tématem, neziskový sektor ho vnímal kriticky. S globální ekonomickou krizí a intenzivněji s rokem 2015 začíná celé rozvojové konstituenci, včetně tradičně kritického neziskového sektoru, dominovat diskurz zobrazující soukromý sektor a jeho aktivity jako pozitivní, dokonce jako předpoklad rozvoje. Toto ukazuje, že český rozvojový diskurz obecně zrcadlí mainstreamový politický diskurz globální a zároveň významně podléhá domácí ekonomicko-politické situaci a je reflexí nedostatku veřejných zdrojů vyčleněných na rozvojovou spolupráci. V důsledku takový diskurz otvírá prostor pro větší angažmá českých firem v politice rozvojové spolupráce.